

53

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 24 lutego 1953 r.

zmieniające rozporządzenie o właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych i na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 366) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 sierpnia 1947 r. o właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. z 1947 r.

Nr 57, poz. 311 i z 1953 r. Nr 7, poz. 19) w § 32 ust. 1 po pkt g) dodaje się pkt h) w brzmieniu:

„h) posiadacz zezwolenia zalega dłużej niż dwa miesiące w opłacie należności podatkowych, wynikających z tytułu prowadzenia przedsiębiorstwa.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 26 stycznia 1953 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: *M. Minor*

54

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 lutego 1953 r.

w sprawie urlopów dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 365 i z 1950 r. Nr 13, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownik może skorzystać z dwóch urlopów w jednym roku kalendarzowym tylko w przypadku, gdy nie mógł wykorzystać urlopu w poprzednim roku kalendarzowym z powodu choroby lub wskutek szczególnie ważnych potrzeb zakładu pracy, a pracownica — nadto w razie niemożności wykorzystania urlopu w poprzednim roku kalendarzowym z powodu przerwy w pracy w związku z ciążą i porodem.

2. Urlop przesunięty na następny rok kalendarzowy powinien być udzielony w miarę możliwości w pierwszym kwartale następnego roku, a w każdym razie przed końcem tego roku.

3. Urlop rozpoczęty przed końcem roku kalendarzowego może być dokończony w następnym roku kalendarzowym.

§ 2. Wyrażenie „urlop miesięczny” oznacza okres 30 dni kalendarzowych.

§ 3. Pracownik umysłowy, który po upływie sześciu miesięcy od dnia rozpoczęcia pracy wykorzystał dwutygodniowy urlop, nabywa po upływie pierwszego roku od dnia rozpoczęcia pracy prawo do szesnastodniowego urlopu uzupełniającego.

§ 4. Pracownik młodociany nabywa po upływie pierwszego roku od dnia rozpoczęcia pracy prawo do urlopu w pełnym wymiarze określonym obowiązującymi przepisami, niezależnie od wykorzystania urlopu należnego po sześciu miesiącach pracy.

§ 5. W przypadku przejścia robotnika do pracy w charakterze pracownika umysłowego lub w przypadku odwrotnym pracownik otrzymuje należny urlop w wymiarze obowiązującym według charakteru pracy w czasie rozpoczęcia urlopu, z zaliczeniem pełnego okresu pracy w tym samym zakładzie pracy.

§ 6. Jeżeli robotnik na podstawie przepracowanego okresu czasu uzyskuje w ciągu roku kalendarzowego prawo do urlopu w większym wymiarze, a urlop za dany rok kalendarzowy wykorzystał już w wymiarze dotychczasowym, przysługuje mu prawo do wykorzystania urlopu uzupełniającego.

§ 7. Pracownik, który przed rozwiązaniem stosunku pracy wykorzystał urlop lub pobrał wynagrodzenie za urlop nie wykorzystany w danym roku kalendarzowym, nie może otrzymać urlopu w tym samym roku kalendarzowym w innym upołączonym zakładzie pracy, w którym podjął następnie pracę. Wykorzystanie urlopu lub pobranie wynagrodzenia za urlop należy stwierdzić w świadectwie dotyczącym rodzaju i czasu zatrudnienia.

§ 8. Pracownikowi, któremu wypowiedziano stosunek pracy, należy udzielić w okresie wypowiedzenia

przysługującego mu urlopu. Jeżeli okres urlopu jest równy okresowi wypowiedzenia lub dłuższy od okresu wypowiedzenia, pracownikowi przysługuje wynagrodzenie za nie wykorzystany urlop.

§ 9. Pracownik nie traci prawa do urlopu w razie rozwiązania stosunku pracy na mocy wzajemnego porozumienia stron, chyba że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło wyraźnie na wniosek pracownika.

§ 10. Pracownik, któremu wypowiedziano stosunek pracy, nie traci prawa do urlopu wskutek tego, że na jego wniosek rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło przed końcem okresu wypowiedzenia.

§ 11. Utrata prawa do urlopu na podstawie art. 3 ustawy o urlopiach nie powoduje utraty prawa nabytego do urlopów za lata ubiegłe.

§ 12. 1. Do wynagrodzenia za czas urlopu wlicza się — oprócz płacy podstawowej i stałych dodatków do tej płacy — również przeciętną premię z trzech poprzedzających urlop miesięcy, jeżeli premia ma charakter okresowy i jest uzależniona od określonych z góry warunków.

2. Do wynagrodzenia za czas urlopu wlicza się również wynagrodzenie za pracę nadliczbową, jeżeli wynagrodzenie to jest wypłacane w postaci stałego miesięcznego ryczałtu lub jeżeli praca nadliczbowa ma charakter stały.

§ 13. Nie wykorzystaną przez pracownika część urlopu na skutek choroby powstałej podczas urlopu należy przesunąć na czas późniejszy, jeżeli choroba powodowała niezdolność do pracy i trwała nieprzerwanie nie mniej niż 3 dni.

§ 14. Tracą moc §§ 3, 7, 13, 16, 19, 30, 31, 32, 33 i 40 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 czerwca 1923 r. w przedmiocie wykonywania ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopiach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1923 r. Nr 62, poz. 464 i z 1929 r. Nr 59, poz. 467).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki

OD ADMINISTRACJI

Zawiadamia się, iż wpłaty za prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego oraz za pojedyncze egzemplarze i ogłoszenia powinny być dokonywane na konto Administracji Wydawnictw U. R. M. w Narodowym Banku Polskim, Oddział VIII Miejski w Warszawie,

Nr 69-412-102

Konto w P. K. O. Nr I-4797/431 ulega zamknięciu z dniem 31 marca br.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw U. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw U. R. M., Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3. Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu Sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127. w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipopoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich: w Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Stalinoogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze, oraz w Kasach Sądów Powiatowych: w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw U. R. M., Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.